

Łomżyńska

Dzielnice: Praga Północ

Osiedla: Szmulowizna

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości polskich

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Łomża miasto powiatowe w woj. podlaskim, położone nad Narwią na Nizinie Mazowieckiej. Prawa miejskie od 1418 roku.

Ciekawostki

Powstała na terenie folwarku Bojnówek, później znanym jako Szmulowizna. W 1834 folwark kupili Bruhlowie, którzy po 1867 rozparcelowali folwark, tworząc sieć ulic. Jednak Łomżyńska powstała już w 1843 jako trakt do Ząbek. Ulica została podzielona na dwie części, z których jedna została późniejszą ul. Księcia Ziemowita. Włączono je do Warszawy w 1891, kiedy ulica nosiła już swą nazwę. Okolica była wówczas bardzo niebezpieczna, z uwagi na osiedlający się tu element. W 1907 odstąpiono magistratowi część ulicy pod budowę drogi. W okresie międzywojennym większość domów wykupiła rodzina Karwowskich, przedsiębiorców budowlanych z Tarchomińskiej, o których mówiło się, że zastali Szmulki drewniane, a zostawili murowane. Do lat 70 XX w. ulica była brukowana i oświetlona latarniami gazowymi sytuacja zmieniła się, kiedy wybudowano tu osiedle bloków. Rozebrano wówczas również resztki zniszczonych w czasie wojny kamienic.

Stan obecny:

Nr 6: Kamienica Stanisława i Stanisławy Wygonowskich. Pierwszy dom wniesiony został w latach 90 XIX w. dla Stanisława Piątkowskiego Obecna kamienica powstała w 1928-9, a w 1940 spaloną w 1939 kamienice kupili Bonifacy i Bronisława Lipińscy. W parterze mieściła się mleczarnia Siemiatyckich.

Nr 8: Kamienica Gitli Rosenberg. W latach 90 XIX w. stał tu dom murowany Pinkusa i Moszka Rotlewich. Czyszówka powstała w 1930, a w 1933 połowę domu kupili Bronisław i Emilia Kur. W 1934 część Kurów odkupili aptekarzowie Stefan i Marianna Cyfraccy, którzy wykupili resztę domu w

1946.

Nr 18: Kamienica Franciszka i Longiny Karwowskich. Powstała w 1907-8, w 1910 kupiona przez Jana i Reginę Biedrzyckich.

Nr 20: Kamienica Mordki Hildebrandta, Mendla Wolmana i Mordki Holzberga. Powstała w 1897-8, wykupiona wtedy w całości przez Hildebrandta. W 1902-10 stanowiła własność Izydora Stueckholza, w 1910-7 Mendla i Łaji Niderberg, a od 1919 Aleksandra Tyborowskiego i spadkobierców Niderbergów.

Nr 26: Kamienica Berka Gajtlera. Powstała w 1911-2, kupiona zaraz po budowie przez Szlamę Weitera. W 1929 właścicielem był Beniamin Lejnert. Uszkodzona w 1939, częściowo odbudowana z zachowanym wystrojem fasady.

Nr 27: Kamienica Bernarda Roszkowskiego. Powstała ok. 1908. Pięć lat później kupił ją Władysław Grabowski, a w dwudziestolecie międzywojennym właścicielką była Helena Pozdniakowska. Ostatnimi właścicielami przed wojną byli Włodzimierz i Tatiana Jacymirscy.

Nr 28: Kamienica M. Godlewskiego. Powstała w 1929.

Nr 29: Kamienica Skłodzkowskich. Powstała w 1937-8 wg proj. Konstantego Srokowskiego.

Bruk z kamieni polnych. Położony na pocz. XX w., zachował się tylko tu.

Latarnia gazowa. Typowa międzywojenna latarnia gazowa.

Nr 30: Kamienica K. Kwiatkowskiego. Powstała w 1934 wg proj. Remigiusza Ostoi-Chodkowskiego. W 1935-6 została nadbudowana również wg proj. Chodkowskiego.

Nr 31: Kamienica Franciszka Karwowskiego, Kawy i Milbauera. Powstała w 1936-7 wg proj. J. Kranza.

Nr 36: Oficyna Antoniny Skłodowskiej. Powstała w 1926-7 na terenie parcelowanym przez Skłodzkowskich.

Warsztat Waclawa i Katarzyny Stawińskich. Powstał w 1930.

Nr 44: Kamienica Bolesława i Wandy Płaskich. Powstała w 1927-8. Od 1932 współwłaścicielami zostali Edmund i Czesława Płascy.

Bloki osiedla Szmulowizna. Powstały w 1969-75 wg proj. Jana Kalinowskiego.

Data nadania nazwy: przed rokiem 1891
